

Gädda

Bestånden av gädda i Egentliga Östersjöns ytter-skärgårdar och längs öppna kuststräckor är kraftigt försvagade, och har sannolikt varit minskande under de senaste 20–30 åren. Förekomsten av årsyngel av gädda i dessa områden är mycket låg. I Östersjöns innerskärgårdar fungerar rekryteringen i allmänhet bättre, och här finns också generellt goda bestånd av vuxen gädda.

Skyddade och grunda kust- och sötvattensmiljöer är mycket betydelsefulla som lek- och uppväxtområden för gädda, då dessa snabbt värms upp på våren och erbjuder gott om skydd och mat för ynglen. Dessa miljöer har dock minskat sedan mitten av 1900-talet, till stor del genom mänsklig exploatering. Att skydda och återskapa sådana miljöer kan vara ett sätt att gynna gäddbestånden i kustområden.

Gäddan är, tillsammans med abborren, en rovfisk med viktig ekologisk betydelse i Östersjöns kustekosystem. Genom sin predation kan gäddan minska mängden fisk längre ned i näringskedjan, som storspigg, vilket leder till att små kräftdjur ökar i antal, vilka i sin tur kan minska påväxt av fintrådiga alger. Det innebär att gäddan och andra rovfiskar kan motverka övergödningssproblem och bidra till friskare bottenvegetation och livsmiljöer. Brist på rovfisk kan bidra lika mycket till trådalgstillväxt som tillförsel av näringsämnen.

SLU Aqua ger rådet att fångsterna av gädda i Egentliga Östersjön bör minska, och att de inte bör öka i Bottniska viken.

Fakta i texten är hämtad från SLU Aquas rapport ”[Fisk- och skaldjursbestånd i hav och sötvatten 2020](#)”